

ECOLE DES HAUTES ETUDES, Franstalige tegenhanger van de gedeeltelijk vernederlandste Rijksuniversiteit Gent (RUG).

De Ecole des Hautes Etudes werd opgericht door de Ligue nationale pour la Défense de l'Université de Gand et de la Liberté des Langues. Aanleiding was de wet-Nolf van 31 juli 1923, die de Gentse universiteit gedeeltelijk vernederlandste (onderwijs). Het Franstalige kamp reageerde onmiddellijk met de oprichting van een Franstalige concurrent, die door de Vlaamse publieke opinie als een oorlogsmachine tegen de Nolf-barak werd gebrandmerkt. De Ecole des Hautes Etudes werd op 25 november 1923 officieel geopend in het hotel Vanderstegen aan de Koornlei. In de statuten stond dat studenten die hun middelbaar onderwijs in het Frans hadden gekregen, de mogelijkheid moesten hebben hogere studies in die taal te volgen. De school startte bijgevolg met de inrichting van de zes wettelijke cursussen die aan de RUG in het Nederlands werden gedoceerd. Dit aantal nam met de jaren toe en bij de volledige vernederlandsing van de RUG in 1930 werden volledige kandidaturen uitgebouwd: de kandidatuur letteren en wijsbegeerte voorbereidend tot de rechten, een gecombineerde kandidatuur natuurwetenschappen en geneeskunde en een kandidatuur voorbereidend tot de farmaceutische wetenschappen. In 1932 werd het doctoraat in de politieke wetenschappen georganiseerd. Met de wet van 11 september 1933 op de bescherming van universitaire titels werden deze aan de Ecole als volgt gewijzigd: kandidaat werd *bachelier*, licentiaat *gradu * en doctor *maître*.

De beheerraad van de Ecole des Hautes Etudes richtte ook nog twee autonome instellingen op, die wel aan de school gehecht waren maar toch een eigen bestuur hadden: het Institut supérieur de Commerce, dat in november 1923 met cursussen startte en op 10 december 1924 door het ministerie van industrie en arbeid werd erkend, en het Institut supérieur d'Histoire de l'Art et d'Arch ologie, dat in januari 1924 werd geopend en wetenschappelijke diploma's uitreikte. De Ecole organiseerde verder ook nog lessenreeksen en voordrachten.

Heel wat RUG-professoren aanvaardden leeropdrachten bij de Franstalige tegenhanger, tot minister van kunsten en wetenschappen Maurice Vauthier op 15 oktober 1930 deze cumul verbood. Enkel

Georges Hulin de Loo weigerde daarop in te gaan. Op 9 oktober 1940 sloot de school na een inval van het Comité voor Dietsche Actie haar deuren. Na de bevrijding zocht zij toenadering tot de RUG en verklaarde bereid te zijn alle universitaire leergangen af te schaffen en zich in de toekomst te concentreren op Franse taalcursussen en voordrachten. De onderhandelingen begonnen in oktober 1945, de statuten van de school werden gewijzigd en de benaming werd tweetalig: Ecole des Hautes Etudes – Hoger Instituut voor Fransche Cultuur. De school, die intussen naar de Recollettenlei was verhuisd, is nog steeds actief en organiseert voordrachten met het doel de Franse cultuur in Vlaanderen te verspreiden. Zij werkt samen met de verenigingen Les Amitiés françaises en Association flamande pour la Vulgarisation de la Langue française, en met de sectie Romaanse filologie van de RUG.

LITERATUUR: J. Huysmans, *Pour le maintien de la culture française en Flandre*, RUG, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1980; – M. de Vroede (e.a.), *Bijdragen tot de geschiedenis van het pedagogisch leven in België*, IV, 1987.

ANNE-MARIE VAN DER MEERSCH